

dommen. Begge disse Ændringer vil modvirke det, der bør tilstræbes: at skabe Mulighed for at normalt dygtige Landbrugere, med en betydelig Gæld, trods Krisen kan forblive ved Ejendommene.

Mindretallet stiller derfor Forslag om, at Paragrafferne 3, 4, 5 og 6, hvori de nævnte Forringelser af den gældende Lov findes, udgaar.

Endvidere stiller Mindretallet Forslag om, at det eventuelle Kurstab paa de i Henhold til denne Lov udstedte Statsobligationer bæres af Statskassen og ikke af den kriseramte Landbruger. Formaalet maa være at skaffe ham billigere Laan uden samtidig at forøge hans Gæld.

Dette er i fuld Overensstemmelse med den Tankegang, der stedse under Drøftelse af denne Lovgivning har været Mindretallets. Dette var og er imod Udskrivning af Tvangsloan for at skaffe Midler til Sagens Løsning, fordi det vilde svække Statens Kredit og derved i det lange Løb være en unødigt dyr Fremgangsmaade saavel for Staten som for Samfundet i det hele taget. Opgaven her maa være at skaffe Landbrugerne den bedst mulige Hjælp paa den for Staten og Samfundet lempeligste Maade.

Et andet *Mindretal* (Grønning, Hasle og A. C. D. Petersen) mener ikke, nærværende Lovgivning vil yde nogen særlig stor Hjælp til Landbruget i dets Vanskeligheder, fordi man her sætter ind for den enkelte og ikke for Erhvervet som Helhed. Samtidig med, at man yder Støtte til den enkelte Landmand, forværrer man Forholdene for hele Erhvervet ved den stadig stigende Ejendomsbeskatning. Trods dette vil vi dog ikke undlade at yde vor Støtte ogsaa til den ringe Hjælp, der her er Tale om. Mindretallet mener, at alle Landmænd burde stilles lige over for Adgangen til denne Hjælp, og har derfor ønsket, at Grænsebestemmelsen i § 4 i Lov Nr. 69 af 31. Marts 1937 om Tillæg til Lov Nr. 121 af 9. April 1936 skulde bortfalde, men ikke vundet Tilslutning hertil fra nogen Side i Udvalget, saa det ansaas for nytteløst at

stille Forslag herom, selv om vi maa mene, at den nye Svinekorttildeling i høj Grad berettiger en saadan Ændring. Mindretallet stiller i øvrigt Ændringsforslag under Nr. 1 og 7 og tilføjer, at nogle af disse ligeledes har været ønsket af „De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark“, se Bilag.

Ændringsforslag.

Til § 2.

Af et *Mindretal* (Grønning, Hasle og A. C. D. Petersen):

1) I 1ste Stykke, 3die—4de Linie, udgaar Ordene: „indsættes i 2den Linie foran Ordet „Gæld“ Ordet „effektive“ og.“ (Vedtages Ændringsforslaget, udgaar i 2det Stykke, 2den Linie, Ordet „effektive“).

Af et *Flertal* (Christen Andersen, N. P. Andreasen, Jensen [Horsebæk], A. C. Mortensen, Nielsen [Mejlby], Carl Petersen, Rasmussen [Gylling], Retoft og Smørum), tiltraadt af *Ministeren for Landbrug og Fiskeri*:

2) I 1ste Stykke, 4de Linie, indsættes efter „effektive“ Ordene: „erstattes Ordene „Panteværdi, jfr. nedenfor § 6“ med: „Ejendomsskyldværdi“.

3) I 1ste Stykke, 5te Linie, ændres „1937“ til: „1. April 1937“ og „1939“ til: „1. Marts 1939“.

4) 2det Stykke udgaar.

Af et *Mindretal* (Duborg, Marius Jensen og Knud Kristensen):

Til § 3.

5) Paragraffen udgaar.

Af *Flertallet under Nr. 2*, tiltraadt af *Ministeren for Landbrug og Fiskeri*:

Ny Paragraf.

6) Efter § 3 indføjes en ny Paragraf, saalydende:

„§ 00.

I Lovens § 7, 1ste Stykke, 2den Linie, saaledes som ændret ved § 2 i Lov Nr. 138 af 13. April 1938, ændres „1936“ til: „1937“.